

Av **eldste M. Russell Ballard**
i De tolv apostlers quorum

Hold deg i båten, og hold fast!

Hvis vi holder fokus på Herren, er vi lovet en velsignelse uten like.

En venn av meg tok nylig sønnen sin med på en tur nedover Colorado-elven gjennom Cataract Canyon i det sydøstlige Utah. Elvegjelet er kjent for sine 23 kilometer med fossestryk som kan være spesielt farlige.

Som forberedelse til opplevelsen hadde de nøye gjennomgått den nasjonale parktjenestens nettsted, som inneholder viktig informasjon om personlig beredskap og kjente, skjulte farer.

På begynnelsen av turen gjennomgikk en erfaren elvegilde viktige sikkerhetsinstruksjoner, med vekt på tre viktige regler som ville sikre at gruppen kom seg trygt gjennom strykene. "Regel nummer én: Hold dere i båten! Regel nummer to: Bruk alltid redningsvest! Regel nummer tre: Hold alltid fast med begge hender!" Så sa han, med enda større vekt: "Husk fremfor alt regel nummer én: Hold dere i båten!"

Denne opplevelsen minner meg om vår jordiske reise. De fleste av oss opplever perioder hvor vi verdsetter det rolige vannet i livet. Andre ganger møter vi fossestryk som billedlig kan

sammenlignes med dem som finnes på den 23 km lange strekningen gjennom Cataract Canyon – utfordringer som kan omfatte fysiske og psykiske problemer, tapet av en av våre nærmeste, knuste håp og drømmer, og – for noen – til og med en troskrise i møte med livets problemer, spørsmål og tvil.

I sin godhet har Herren sørget for hjelp, herunder en båt, viktig utstyr som redningsvester, og erfarne elvegilder som gir veiledning og sikkerhetsinstruksjoner for å hjelpe oss å ferdes trygt på livets elv til vårt endelige mål.

La oss tenke på regel nummer én: Hold deg i båten!

President Brigham Young brukte ofte "det gamle skip Sion" som metafor for Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige.

Han sa en gang: "Vi er midt ute på havet. Uværet kommer, og, som sjømennene sier, det stamper hardt. 'Jeg skal si dere en ting,' sier en, 'jeg tror ikke dette er "skipet Sion".' 'Men vi er midt ute på havet.' 'Det bryr jeg meg ikke om. Jeg har ikke tenkt å bli her.' Av med kappen, og han hopper

overbord. Vil han ikke drukne? Jo. Slik er det med dem som forlater Kirken. Den er det 'gamle skip Sion', la oss holde oss ombord."¹

Ved en annen anledning sa president Young at han også var bekymret for at folk skulle gå seg vill når de ble velsignet – når livet var godt: "Det er i godt vær, når det gamle skip Sion seiler med en mild bris, og når alt er stille på dekk, at noen av brødrene vil ut i hvalfangst-båtene for å ta seg... en dukkert. Noen drukner, andre driver bort og andre kommer tilbake til skipet. La oss holde oss til det gamle skipet, og hun vil føre oss trygt i havn. Dere trenger ikke være bekymret."²

Og til slutt, sa president Young til de hellige: "Vi er på det gamle skip Sion... [Gud] står ved roret og vil bli der... Alt er som det skal. Syng halleluja, for Herren er her. Han foreskriver, veileder og leder. Hvis folket vil ha ubetinget tillit til Gud, aldri svikte sine pakter eller sin Gud, vil han lede oss på rett vei."³

Med tanke på utfordringene vi står overfor i dag, hvordan kan vi holde oss på det gamle skip Sion?

Det skal jeg si dere. Vi trenger å oppleve en kontinuerlig omvendelse til evangeliet ved å øke vår tro på Jesus Kristus og vår trofasthet til evangeliet gjennom hele livet – ikke bare én gang, men regelmessig. Alma spurte: "Og se, nå sier jeg til dere, mine brødre [og søstre], hvis dere har erfart en forandring i hjertet, og hvis dere har følt en trang til å synge den forløsende kjærlighets sang, vil jeg spørre dere: Har dere denne følelsen nå?"⁴

Dagens erfarne elveguider kan sammenlignes med Kirkens apostler og profeter og inspirerte lokale ledere i prestedømmet og hjelpeorganisasjonene. De hjelper oss å komme trygt til vårt endelige mål.

Jeg talte nylig på seminaret for nye misjonspresidenter, og rådet disse lederne:

"Hold misjonens blikk på Kirkens ledere... Vi vil ikke og kan ikke føre dere vill.

Og når dere lærer deres misjonærer å rette blikket mot oss, må dere lære dem å aldri følge dem som tror de vet mer om å administrere Kirkens saker enn... vår himmelske Fader og vår

Herre Jesus Kristus gjør" gjennom de prestedømsledere som har nøklene til å presidere.

"Jeg har oppdaget i mitt virke at de som kommer på avveie og blir forvirret, vanligvis er de som oftest har... glemte at når Det første presidentskap og De tolv's quorum taler med én røst, er det Herrens røst i denne tid. Herren sier 'Enten ved min egen røst eller ved mine tjeneres røst, det være det samme' [L&p 1:38]."⁵

Med andre ord, de forlater det gamle skip Sion – de går seg vill, de faller fra. Tragisk nok opplever de ofte kortsiktige og til slutt langsiktige utilsiktede konsekvenser, ikke bare for seg selv, men også for sin familie.

Våre lokale ledere i Kirken har, i likhet med erfarne elveguider, blitt undervist av livets erfaringer, fått opplæring og veiledning av apostler og profeter og andre funksjonærer på generalplan, og, viktigst av alt, blitt undervist av Herren selv.

Ved en annen anledning i år talte jeg til Kirkens unge voksne under Kirkens skoleverks andakt i mai. Jeg sa:

"Jeg har hørt at noen tror at Kirkens ledere lever i en 'boble'. Det de glemmer er at vi er menn og kvinner med erfaring, og vi har levd vårt liv på så mange steder og arbeidet sammen med mange mennesker med forskjellig bakgrunn. Våre nåværende oppgaver bringer oss bokstavelig talt over hele verden, der vi møter verdens ledere innen politikk, religion, næringsliv og humanitærhjelp. Selv om vi har besøkt [ledere i] Det hvite hus i Washington, D.C., og ledere for nasjoner [og religioner] over hele verden, har vi også besøkt de mest ydmyke [familier og folk] i verden..."

Hvis dere ettertenksomt overveier vårt liv og tjeneste, vil dere mest sannsynlig være enige i at vi ser og opplever verden på måter få andre

gjør. Dere vil innse at vi lever mindre i en 'boble' enn de aller fleste...

Det er imidlertid noe ved [Kirkens lederes] individuelle og samlede visdom som bør være ganske betryggende. Vi har opplevd alt, herunder konsekvensene av forskjellige offentlige lover og retningslinjer, skuffelser, tragedier og dødsfall i våre egne familier. Vi er ikke virkelighetsfjerne.”⁶

I tillegg til regel nummer én slik jeg har brukt den, husk regel to og tre: Bruk alltid redningsvest, og hold fast med begge hender. Herrens ord finnes i Skriftene og apostlenes og profetenes læresetninger. De gir oss råd og veiledning som, hvis vi følger den, vil fungere som en åndelig redningsvest og hjelpe oss å vite hvordan vi kan holde fast med begge hender.

Vi må bli som Mosiahs sønner, som “hadde vokst seg sterke i kunnskap om sannheten.” Vi kan bli menn og kvinner “med en sunn forståelse”. Dette kan bare oppnås ved å “[granske] Skriftene flittig så [vi kan] kjenne Guds ord.”⁷

Når vi gransker Skriftene og ordene til tidligere og nåværende apostler og profeter, skulle vi fokusere på å studere, etterleve og elske Kristi lære.

I tillegg til å utvikle vanen med personlig skriftstudium, må vi være som Mosiahs sønner, og hengi oss “til mye bønn og faste”.⁸

Det virker som om disse tingene, som ikke er lette å måle, er av stor betydning. Hold fokus på disse enkle tingene, og unngå å bli distraheret.

Ettersom jeg har kjent personer som ikke har blitt i båten og ikke har holdt fast med begge hender i tider med prøvelser og vanskeligheter, eller som ikke har blitt i båten i tider med relativ ro, har jeg lagt merke til at mange av dem har mistet sitt fokus på evangeliets viktigste sannheter – grunnene til at de sluttet seg til Kirken i første omgang, grunnene til at de holdt seg fullstendig trofaste og aktive i etterlevelse av evangeliets normer og å velsigne andre ved hengiven

og trofast tjeneste, og hvordan Kirken har vært “et sted for åndelig næring og vekst” for dem.⁹

Joseph Smith forklarte denne viktige sannheten: “De fundamentale prinsipper i vår religion er apostlenes og profetenes vitnesbyrd om Jesus Kristus, ‘at han døde, ble begravet, oppsto på den tredje dag og fór opp til himmelen;’ og alt annet som henhører til vår religion, er bare supplement til dette.”¹⁰

Hvis vi holder fokus på Herren, er vi lovet en velsignelse uten like: “Derfor må dere streve fremover med standhaftighet i Kristus og ha et fullkomment, klart håp og kjærlighet til Gud og alle mennesker. Hvis dere derfor strever fremover, nyter Kristi ord og holder ut til enden, se, så sier Faderen: Dere skal få evig liv.”¹¹

Noen ganger begynner trofaste siste-dagers-hellige og oppriktige undersøkere å fokusere på “supplementene” istedenfor på de grunnleggende prinsippene. Det vil si at Satan frister oss til å bli avledet fra det gjengitte evangeliums enkle og klare budskap. De som distraheres på denne måten, slutter ofte å ta del i nadverden fordi de har blitt fokusert på eller fordypet i mindre viktige handlemåter eller læresetninger.

Andre fokuserer kanskje på spørsmål og tvil de opplever. Naturligvis er ikke det å ha spørsmål og oppleve tvil uforenelig med å være en trofast disippel. Nylig uttalte Det første presidentskaps og De tolv quorums råd: “Vi forstår at Kirkens medlemmer fra tid til annen vil ha spørsmål om Kirkens lære, historie eller praksis. Medlemmene står alltid fritt til å stille slike spørsmål og oppriktig søke større forståelse.”¹²

Husk at Joseph Smith selv hadde spørsmål som innledet gjenopprettelsen. Han var en sannhetssøker, og i

likhet med Abraham fant han svarene på livets viktigste spørsmål.

De viktige spørsmålene fokuserer på det som betyr mest – vår himmelske Faders plan og Frelserens forsoning. Vår søken skulle få oss til å bli vennlige, milde, kjærlige, tilgivende, tålmodige og hengivne disipler. Vi må være villige, slik Paulus sa, til å “[bære] hverandres byrder, og... på den måten [oppfylle] Kristi lov.”¹³

Å bære en annens byrder innebærer å hjelpe, støtte og forstå alle, herunder de syke, de uføre, de fattige i ånden og legemet, sannhetssøkeren og den opprørte, samt andre medlemsdisipler – herunder ledere i Kirken som har blitt kalt av Herren til å virke en tid.

Brødre og søstre, hold dere i båten, bruk redningsvest, og hold fast med begge hender. Unngå distraksjoner! Og hvis noen av dere har falt ut av båten, vil vi oppsøke dere, finne og hjelpe dere, og bringe dere trygt tilbake på det gamle skip Sion, hvor Gud vår Fader og vår Herre Jesus Kristus står ved roret og vil lede oss på rett vei. Det vitner jeg ydmykt om i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Brigham Young* (1997), 82–83.
2. Brigham Young, “Discourse,” *Deseret News*, 27. jan. 1858, 373.
3. Brigham Young, “Remarks,” *Deseret News*, 18. nov. 1857, 291.
4. Alma 5:26.
5. M. Russell Ballard, “Mission Leadership” (tale under seminaret for nye misjonspresidenter, 25. juni 2014), 8.
6. M. Russell Ballard, “Vær stille og vit at jeg er Gud” (Kirkens skoleverks andakt, 4. mai 2014); lds.org/broadcasts.
7. Alma 17:2.
8. Alma 17:3.
9. Brev fra Det første presidentskap og De tolv apostlers quorum, 28. juni 2014.
10. Joseph Smith, *Elders’ Journal*, juli 1838, 44.
11. 2 Nephi 31:20.
12. Brev fra Det første presidentskap og De tolv apostlers quorum, 28. juni 2014.
13. Galaterne 6:2.

Av eldste Richard G. Scott

i De tolv apostlers quorum

Gjør utøvelse av tro til din førsteprioritet

Til tross for alle de negative utfordringene vi har i livet, må vi ta oss tid til aktivt å utøve vår tro.

Da Adam og Eva var i Edens hage, ble alt de trengte til sitt daglige underhold, gitt dem i rikelig mål. De hadde ingen vanskeligheter, utfordringer eller smerter. Fordi de aldri hadde opplevd vanskelige tider, visste de ikke at de kunne være lykkelige. De hadde aldri følt uro, så de kunne ikke føle fred.

Til slutt overtrådte Adam og Eva budet om ikke å spise av frukten på treet til kunnskap om godt og ondt. Da de hadde gjort det, var de ikke lenger i en tilstand av uskyld. De begynte å erfare prinsippene om motsetninger. De begynte å oppleve sykdom som svekket deres helse. De begynte å føle sorg så vel som glede.

Som følge av at Adam og Eva spiste av den forbudte frukten, ble kunnskap om godt og ondt introdusert i verden. Deres valg gjorde det mulig for oss alle å komme til jorden for å bli prøvet.¹ Vi er velsignet med handlefrihet, som er vår evne til å ta avgjørelser og bli ansvarlige for disse avgjørelsene. Fallet gjorde det mulig for oss å føle både glede og sorg. Vi er i stand til å forstå fred fordi vi føler uro.²

Vår himmelske Fader visste at dette ville skje med oss. Det er en del av

hans fullkomne plan for lykke. Han har beredt en vei gjennom livet til sin fullkomment lydige Sønn, Jesus Kristus, vår Frelser, slik at hans forsoning kan overvinne enhver vanskelighet vi måtte oppleve i jordelivet.

Vi lever i vanskelige tider. Jeg trenger ikke nevne alle kilder til ondskap i verden. Det er ikke nødvendig å beskrive alle mulig utfordringer og hjertesorg som er en del av jordelivet. Hver av oss er meget klar over vår egen kamp med fristelser, smerte og sorg.

Vi ble undervist i foruttlivværelsen om at hensikten med å komme hit er å bli prøvet og utfordret.³ Vi visste at vi ville møte djevelens ondskap. Noen ganger er vi kanskje mer oppmerksom på de negative tingene i jordelivet enn vi er på de positive. Profeten Lehi sa: “For det må nødvendigvis være en motsetning i alle ting.”⁴ Til tross for alle de negative utfordringene vi har i livet, må vi ta oss tid til aktivt å utøve vår tro. En slik utøvelse innbyr den positive, trosfylte kraft i Jesu Kristi forsoning i vårt liv.

Vår himmelske Fader har gitt oss verktøyer som kan hjelpe oss å komme til Kristus og utøve tro på hans